
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

Číslo 9

ZÁŘÍ 2019

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Letos v létě jsem objevil sympatického autora knih pro mládež Johna Flanagan a jeho sérii Hraničářova učně a Bratrstvo. Jak jsem zjistil, někteří už jeho knihy přečetli, některé neoslovil. Mně se líbí příběh o tom, jak se mladí muži učili hraničářskému umění a jak bylo důležité mít dobrého učitele. A také se tam postupně objevují šikovná děvčata. Napadá mě, zda by bylo možné porovnat příběh Haltova učně Willa a učně Kristova? Zkusím se na to příležitostně zeptat. Užitečná otázka také může znít: „Jak jsme se naučili být Kristovými učedníky?“ Jak nám toto umění pomáhá v životě, když přijdou náročné situace, a jak je užitečné neusnout na vavřínech a nelenošit.

Sv. Václav se učil být Kristovým učedníkem, a přestože byl hodně mladý, zvládl řadu důležitých úkolů. Dalším Václavem, který má vztah k Brandýsu a Staré Boleslavi je P. Václav Hák, který pocházel z Brandýsa a působil zde v šedesátých letech. V tomto čísle na něj budeme vzpomínat.

Září také začíná být tradičně spojeno s modlitbami za stvoření. Začíná se ukazovat, že nedostatek vody bude třeba řešit zásadněji a že se musíme učit být pokornější vůči stvoření a také se modlit za moudré správcovství. Papež František zve k tomu, aby katolické farnosti slavily od 1. září do 4. října liturgickou dobu „Čas stvoření“.

Oznámení

Dětská mše

Pravidelná mše svatá pro rodiny s dětmi a s žehnáním školních tašek bude 15.9. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné ranní mši v 8.30).

Klub duchovní četby

Klub duchovní četby, dříve zvaný Biblický, se sejde v úterý 10.9. a 24.9. od 19.15 na brandýské faře. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Manželské exercicie

Manželské exercicie opět během září začnou, termíny budou zveřejněny v ohláškách.

Výuka náboženství

Výuka náboženství začíná ve středu 25.9.2018 na faře v Brandýse.

Předškoláci, 1. a 2. třída: Každou středu od 16 do 17 h., vede Marta Kupková, tel. 777 027 040.

3. – 5. třída: Každou středu od 16 do 17 h., vede Klára Pirklová, tel: 605 734 985.

6. – 9. třída: Každou středu od 17 do 17.45 h., vede Josef Hurt, tel: 603 235 022.

Chystají se také hodiny náboženství pro 2. stupeň v sobotu jednou za měsíc pro ty, kdo ve středu nemohou. Podrobnosti budou oznámeny během září v ohláškách.

Modlitby matek

Zveme maminky z naší farnosti ke společné modlitbě růžence ve čtvrtek

19.9. ve 20 h. na faře.

Biřmování

Biskup Karel Herbst bude udílet svátost biřmování během nedělní mše 29.9. od 8.30 v Brandýse.

Odpoledne nejen pro děti

Zveme na „Malou slavnost sv. Ludmily“ 16.9. od 16 h. v Děkanské zahradě ve Staré Boleslavi. Hry, skákací hrad, občerstvení, soutěž, od 17 h. Kašpárkovo staročeské divadlo

Liturgický kalendář

Úterý 3. září

Památka sv. Řehoře Velikého

Pátek 13. září

Památka sv. Jana Zlatoústého

Sobota 14. září

Svátek Povýšení svatého kříže

Pondělí 16. září

Památka sv. Ludmily

Sobota 21. září

Svátek sv. Matouše

Čtvrtek 26. září

Památka sv. Kosmy a Damiána

Pátek 27. září

Památka sv. Vincence z Paula

Sobota 28. září

Slavnost sv. Václava

Pondělí 30. září

Památka sv. Jeronýma

Národní svatováclavská pouť 2019

Národní svatováclavská pouť proběhne letos v pátek 27.9. a v sobotu 28.9. Poutní mše svatá na Mariánském náměstí ve Staré Boleslavi začne v 10.00 a jejím hlavním celebrantem bude apoštolský nuncius v České republice Mons. Charles Daniel Balvo. Doprovodný program bude letos probíhat poněkud odlišně než v minulých letech, protože oba hlavní boleslavské kostely jsou uzavřeny kvůli rekonstrukci. Relikvie sv. Václava bude uložena v kostele sv. Klimenta, ranní program v sobotu 28. září proběhne v děkanské zahradě. Podrobnosti o celém programu poutě jsou uvedeny na stránkách města www.brandysko.cz/narodni-svatovaclavska-pout/d-51607 a na stránkách www.cirkev.cz/pozvanky/2019-08-narodni-svatovaclavska-pout-2019.

Klub seniorů Brandýsko

Věřící i nevěřící člověk si s narůstajícím věkem klade otázky po smyslu všeho, co dělá i dělal, po smyslu života vlastního i života celé společnosti. V ideálním případě zcela nově odděluje důležité od nedůležitého a s údivem zjišťuje, jak se najednou dívá jakoby z větší výšky a jiné perspektivy. To je pravý okamžik, kdy si mladší, mají-li dost rozumu, mají přispěchat pro radu, okamžik, kdy senior může společnosti mnoho dát.

Uvědomili jste si někdy, že seniorský věk trvá běžně 30 i více let a stojí tedy zato prožít ho co nejlíp?

V naší zemi dnes žijí senioři, kterým byl většinou od mládí duchovní rozměr odepřen. Byli ve všech ohledech směřování k materiálu. To je realita, s níž je třeba počítat. Z toho služba, kterou chce poskytovat Sdružení křesťanských seniorů, musí vycházet.

Naše východiska jsou dvě: (1) Zra-

lost přináší touhu po poznání toho, co nás přesahuje. (2) Zdraví zahrnuje, přiměřeně věku, pohodu fyzickou, duševní, vztahovou a estetickou. O tom všem, jsme přemýšleli a diskutovali, než vznikl záměr na vznik klubu v naší farnosti.

Klub seniorů Brandýsko (rádi bychom působili v celé oblasti od Odolena Vody přes Čelákovice až po Úvaly) je pátým klubem Sdružení křesťanských seniorů ČR, součástí Evropské unie seniorů (ESU) se sídlem ve Vídni. Sdružení není vázáno na žádnou politickou stranu a je otevřeno i lidem, kteří se nehlásí ke křesťanskému náboženství, považují však evropskou křesťanskou kulturu za svou.

Klub seniorů Brandýsko pořádá 19.9. od 14.30 procházku za poznáním (sraz na parkovišti u autobusové zastávky Rychta) a 26.9. kávu o půl čtvrté (od 15.30 do 17.30 na brandýské faře).

Nina Nováková

Zážitky vedoucí farního tábora

Druhý týden v červenci proběhl v Hostinném farní tábor pro děti, který se myslím moc vydařil. Byl to pro mě velmi intenzivní zážitek, protože to byl první tábor, který jsem spolu s kamarády pomáhala organizovat. Obnášelo to vymyslet hlavní táborovou hru, program na každý den, výrobu potřebných věcí atd. Především jsem se však těšila a částečně i trochu obávala dozoru nad dětmi, komunikace s nimi a bdělostí nad tím, aby nedošlo k nějakým problémům v kolektivu. Příležitost k tomu všemu mi poskytl Marta Kupková, která mě i ostatní poprosila o pomoc a my to s radostí přijali. Nutno Martě poděkovat za neuvěřitelnou píli, ochotu a čas, který přípravě farního tábora spolu s námi věnovala, protože bez ní by nic takového nemohlo vzniknout.

Přípravné schůzky proběhly celkem tři, což už samo o sobě bylo trochu punk. Naštěstí jsme byli v civilizovaném městěčku. Místní papírnickví a lékárna nás téměř každý den zachraňovaly a díky tomu jsme nakonec všechno zvládli. Původně mělo jet více dětí, ale nakonec jsme se shodli na tom, že to nemohlo být lepší, protože jsme všichni cítili, že se můžeme každému dítěti věnovat víc individuálně. V počtu kolem patnácti dětí jsme měli možnost všimnout si, jak se děti k sobě chovají, kde jsou problémy, poté se o tom společně pobavit a vymyslet způsob, jak tyto věci řešit, aby se všichni cítili dobře. K tomu musím dodat, že kolektiv, který se na táboře sešel, byl opravdu pozhnaný. Byly tam děti ve věku od šesti do dvanácti let a mě dojímalo, jak se některé starší

děti staraly o ty mladší a jak to mezi nimi fungovalo, protože ne vždy se tak dobrý kolektiv sejde.

Každý den měly děti za cíl najít klíč k jedné ze ctností (důvěra, láska, statečnost, víra atd.), v počtu tří týmů to znamenalo dvacet sedm klíčů, pomocí nichž měly děti odemknout bránu města a přijít na jeho název. Každý den jsme byli s danou ctností v jiné zemi (moudrost – Indie, naděje – Antarktida...), takže jsme měli daný den vždy spojený s věcmi pro tuto oblast typickými. Velmi zábavná pro mě byla příprava bojovky, kdy jsme skoro hodinu zapalovali stovku svíček a poté je rozmísťovali po louce, kudy měla vést trasa. Mým úkolem bylo co nejnenápadněji sedět v křoví a posílat rourou barevné korálky, které si děti vysloužily. Ony neměly poznat, že ve křoví někdo je a bylo velmi vtipné poslouchat jejich reakce poté, co jim do mističky přistál korálek, který jsem jim tajně poslala zamaskovanou rourou. Některé děti byly plně bázně, jiné si povídaly samy se sebou a jiné si, aby se nebály, nahlas zpívaly. Všem se také moc líbilo přespávání v lese pod širým nebem. My vedoucí jsme se trochu obávali, že některé menší děti by s tím mohly mít problém, protože pro některé to bylo první přespávání pod širákem a my jsme jim jejich první zkušenost nechtěli pokazit. Všechny obavy však byly ráno zažehnány. Všechny děti, i ty, které se zprvu bály, byly nadšené.

Co jsem před táborem vůbec nečekala, byla neuvěřitelná náročnost příprav a také fyzické i psychické vyčerpání. Moje zásada pít jen kvalitní zrnkovou kávu

vzala za své hned první den, v zájmu zachování sama sebe jsme najeli na rutinu vypít minimálně tři rozpustná kafe denně, o nadměrné konzumaci sladkostí ani nemluvíme.

Mým nejsilnějším zážitkem byla jedna z večerních modliteb, kterou jsme spolu s dětmi měli u Božích muk, za večerních červánků a s výhledem na usínající hory a lesy. Každý, kdo chtěl, řekl svůj dík a prosbu a v tom semknutí jsme

všichni cítili nekonečnou Boží náruč. Pro všechny vedoucí byl hodně dojemný poslední večer u ohně, kdy děti říkaly, co se jim nejvíce líbilo a co si nejvíce užily. Všechny děti mi za ten čas přirostly k srdci a fascinovalo mě objevování kouzla každého z nich. Při tom jsem si uvědomila, že se mi po nich bude přes prázdniny stýskat. Jsem opravdu vděčná za zkušenost práce s dětmi v tak přátelském prostředí.

Rebeka Fučíková

Den modliteb za péči o stvoření

1. září je příležitostí uvědomit si znovu své povolání spravovat svět a starat se o něj. Iniciativa „Žít Laudato si“ navrhuje oslavit tento den ve farnosti společně. Je také dnem díky za krásu Božího díla, nám svěřeného do péče, dnem proseb o pomoc při ochraně stvoření, dnem proseb za odpuštění hříchů proti světu, ve kterém žijeme. „Dohodněte se svým duchovním správcem, že po dopolední mši svaté pozvete všechny na farní odpoledne, při němž přítomným představíte otázky vztahu křesťanů ke stvořenému světu.“

Celorepubliková výzva je inspirovaná papežskou encyklikou Laudato si. Kromě modlitby organizátoři vybízí také rodiny, farnosti či společenství k zamyšlení, jak lépe o přírodu pečovat: například úklidem lesa, tříděním odpadu na faře nebo třeba omezením odpadů v domácnostech. Své aktivity mohou účastníci také sdílet na sociálních sítích pod hashtagem #laudatosi2019. Výzvu vyhlásili za podpory Sekce pro mládež při České biskupské konferenci zástupci webu Signály.cz. Římskokatolická církev se přidala ke slavení toho dne v roce 2015 v ná-

vaznosti na vznik encykliky papeže Františka Laudato Si.

Modlitba za naši zemi

Papež František, encyklika Laudato si

Všemohoucí Bože, jenž jsi přítomen v celém světě i v nejmenším ze všech tvých tvorů, ty, který obklopuješ svou něžností všechno, co existuje, vlij do nás sílu své lásky, ať se staráme o život a krásu.

Zahrň nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry, nikomu neškodili.

Bože chudých, pomoz nám zachránit opuštěné a zapomenuté této země, kteří jsou tak vzácní ve tvých očích.

Uzdrav náš život, abychom chránili svět, a ne ho pustošili, abychom rozsávali krásu, ne znečištění a zkázu.

Dotkni se srdcí všech, kdo hledají pouze prospěch na úkor chudých a země. Nauč nás objevit hodnotu každé věci, s úžasem ji kontemplovat a poznat, že jsme hluboce spojeni se všemi tvory na naší cestě k tvému nekonečnému světu.

Díky za to, že jsi s námi po všechny dny. Podpírej nás, prosíme, v našem boji za spravedlnost, lásku a pokoj.

První vzpomínka na P. Václava Háka

Moje vzpomínky jsou radostné i smutné. Jako první si vzpomínám na to, jak po složení mé maturitní zkoušky na zdejším gymnáziu v roce 1961 jsem přišla domů a vzápětí mým prvním gratulantem byl právě P. Hák s kyticí růží. Bylo to překvapivé a velmi milé.

Ráda vzpomínám na zkoušky našeho chrámového sboru na faře. Nacvičovali jsme hlavně v listopadu a v prosinci na vánoční svátky a celé vánoční období, které tehdy trvalo až do 2. února, do svátku Uvedení Páně do chrámu, neboli Hromnic. Byly to velmi příjemné večery, na které jsem se vždy těšila, při kávě či čaji, v teplé místnosti, kde sálal oheň z velkých amerických kamen. Byla to ta místnost, kde nyní plánujeme zimní kapli. Tyto večery nám zpříjemňoval P. Hák svou přítomností, radostností a veselostí a zazněly i různé vtipy a milá povídání. Bylo nás ve sboru 7–8 zpěváků a varhaník pan Jaromír Beneš.

Další vzpomínky jsou bohužel smutné.

P. Václav byl převelen na faru do Líbeznic. Tam je kostel sv. Martina (to zmiňuji kvůli datu jeho úmrtí).

Přesto k nám občas přijel na návštěvu ve svém Velorexu. To už dnes mnozí ani nevědí, co to je. Byla to tříkolka potažená koženkou poměrně malé velikosti, do které se P. Václav vždy těžko nasoukával, neboť byl poměrně velké a silné postavy.

Někdy v dubnu roku 1971 k nám Pater přijel gratulovat mému otci a mně k svátku. To už začaly jeho potíže s nemocí. Pamatuji si, jak měl bolesti a ulevoval si sezením ve dřepu, ale jeho dobrá nálada ho neopouštěla.

Asi v polovině tohoto roku byl přijat do brandýské nemocnice. Když bylo dohodnuto, že bude operace, zařídili jsme návštěvu tehdejšího arcibiskupa pražského, Františka Tomáška. Pracovala jsem tam jako zdravotní laborantka. Měli jsme v suterénu služební místnost, a já jsem si zařídila službu tak, abych tam byla v době té návštěvy a poskytla jim tuto místnost k nerušenému rozhovoru a k přijetí Svátosti nemocných.

Nadešel den operace. Ráno před osmou jsem běžela za P. Václavem na pokoj na pár slov a dodat mu ještě trochu odvahy na ten zákrok, na který už se vlastně těšil, neboť jeho bolesti se stále stupňovaly. Po operaci, když jsem mluvila s primářem, který ho operoval, mi bylo velmi smutno. Nedalo se nic dělat. Nádor na slivnici byl prorostlý jako roztažené prsty na ruce.

Tehdy byla doba, kdy se pacientům nesměla říkat pravda o jejich zdravotním stavu, ale naopak je udržovat v naději na další život. Bylo těžké chodit denně na návštěvy, usmívat se a těšit P. Václava, že to bude lepší. Díky morfiu a jiným prostředkům tisícím bolestí se to snad trochu dařilo. Hubnul, ztrácel sílu a po necelých šesti týdnech od operace ho Pán povolal k sobě, kde už není bolest ani utr-

pení. Bylo to 11.11.1971 na svátek sv. Martina.

Bylo mu 42 let.

Na jeho bohoslužby v Brandýse jsem neměla moc příležitost chodit, protože jsem jezdila hrát na varhany do Dřevčic, Svěmyslic a do Záp. Tam sloužil mše svaté P. Lukáš, dominikán a výborný kazatel.

Jaroslava Krejčárková

Druhá vzpomínka na P. Václava Háka

P. Václav Hák se narodil 20.9.1929 v Brandýse n.L. Byl nejstarší ze tří dětí. Měl mladší sestru Annu, která později přijala řádové jméno Purissima, a nejmladší sestru Mladu, zvanou Míla.

Můj otec byl jen o rok mladší než P. Václav a občas si spolu povídali. Od něj jsem slyšela pár strůpků z mládí P. Václava. P. Václav na kněze studovat nechtěl. Povolání mu vybral jeho otec, který nařídil i mladší sestře vstup do řádu. Otec P. Václava byl velmi přísný člověk.

P. Václav Hák byl tady ve farnosti asi osm roků, pak ho přeložili do Líbeznic. Jisté brandýské ženy ho pomlouvaly a dosáhly jeho přeložení. Byl z toho nervově velice špatný a to se projevilo i na jeho zdraví. Mého tragicky zemřelého tátu vyprovodil v jeho necelých 39 letech a sám odešel jeden a půl roku po něm, 11.11.1971. Přispěla k tomu asi i lidská zloba. Tak jsme ve farnosti přišli o dobrego a poctivého kněze.

Jitka Kuklová

Kterak všechnu naději a důvěru skládat jedině v Boha

Pane, v koho mám skládat svou důvěru v tomto životě? Nebo co je mou největší útěchou ze všech věcí pod nebem? Což ne ty, Pane, můj Bože, jehož milosrdenství jsou nesčíslná? Kde mi bylo dobře bez tebe? Nebo kdy mi bylo zle v tvé přítomnosti?

Raději chci být chudý pro tebe, než bohatý bez tebe. A spíš bych zvolil putovat po zemi s tebou, než přebývat v nebi bez tebe. Kde jsi ty, tam je nebe; a kde nejsi, tam je smrt a peklo. Na nikoho se nemohu zcela spolehnout, kdo by mi v tísní přispěl včas na pomoc, než jedině na tebe, svého Boha. Tys

mé útočiště a důvěra, tys ve všem můj těšitel a nejměnnější přítel. Všichni si hledí jen svého, ty však máš na zřeteli jedině mou spásu a mé zdokonalení a všechno obracíš k mému dobru.

Neprospěje mi množství přátel, nepomohou mi silní pomocníci, neporadí mi moudří rádcové, nepotěší mě knihy učenců, nezachrání mě žádný drahocenný lék a nedá mi bezpečí žádné skryté místo, jestli mi nepřispěješ na pomoc ty sám, neposílíš mě, nepotěšíš, nepoučíš a neochráníš.

Tomáš Kempenský: Následování Krista

Katarina Holcová: Po škole u svojich detí

Mala som radosť, keď si dcéra sama klakla pred náš domáci kríž a chcela sa modliť za svoju kamarátku, za seba, za pána farára. Keď sa začala modliť za svojho vymysleného kamaráta Bid'a a za plyšové zvieratká, nevedela som, čo s tým. Nemotorne som jej vysvetľovala, že by sa mala modliť ináč. Ona modlitbu za Bid'a vytrvalo opakovala. A ja som sa zbytočne znepokojovala tam, kde mala lepšieho Učiteľa.

Potom ešte trochu vyrástla a vo chvíľkach spoločnej modlitby behala po izbe. Hnevalo ma to a pritom som si spytovala svedomie, či necíti povrchnosť a nesústredenosť mojej modlitby. Neverila som jej, ani sebe.

Jedno ráno zrazu prišla, nelietala po izbe, ale klakla si pod kríž a povedala, „Ja sama“, a pomodlila sa. Pocítila som materské šťastie, ten neopísateľný pocit lásky a vďačnosti za svoje dieťa, radosti

z nezaslúženého daru. S úplnou istotou som v tom okamžiku vedela, že Pán je a že nás má rád.

Raz som išla na spoveď. Cestou som vysvetľovala dcérke, čo v kostole budem robiť. „Ja by som chcela povedať tiež Pánu Bohu, čo som zle urobila. Všetko by som mu povedala, že som vylievala vodu z vaničky a že...“ a vymenuje pár svojich drobných prehreškov, na ktoré som už dávno zabudla.

Vyskúšala som otázku: „A prečo?“

„No, aby mi odpustil.“

Istota tej odpovedi bola tak presvedčivá, že som vedela, že to nemá z mojich zmätených vysvetlení. Drala sa do spovednice a ja som jej nevedela povedať, prečo tam vlastne ešte nemôže. Možno preto, aby sa naučila trpezlivo čakať. Bude to v živote často potrebovať. Aj na ceste k Bohu.

Pokračování příště...

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Ne 10.30
Svémyslice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	<i>1. sobota v měsíci 16.15</i>
Mratín, kostel sv. Michala	<i>mše nejsou</i>
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	<i>3. sobota v měsíci 16.15</i>

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava	Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, Ne 9.00, 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	St, Pá 17:30, Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00
Chvaly, sv. Ludmily	Čt, Pá 18.30, So 8.30, 18:30, Ne 8.30
